

David Šenk - Na ostří přítomnosti

Kapitán Makaren si ve své kajutě pročítal informace o lázních Korham na severní polokouli Ganyméda, kde měla jeho posádka zamluvený třítýdenní pobyt. Figaro od poslední konsolidace před půl rokem na orbitě Terronare nalétal přes dvě stě světelných let a energetický dluh se přiblížil mezní hodnotě. Loď potřebovala oddech stejně tak jako její posádka.

Makaren se zájmem sledoval multimediální prezentaci hotelu, v kterém měli být ubytováni, když tu se otevřely dveře a vstoupil Jim Heathley, hlavní technik Figara.

"Myslím, že se máme na co těšit," řekl samolibě Makaren, hlavou kývnul směrem k monitoru a s úsměvem se otočil na příchozího. Okamžitě si však všiml jeho ustaraného výrazu. "Co se děje?" zeptal se mdle.

"Problémy," řekl úsečně Jim a posadil se naproti kapitánovi. "Nemůžeme spustit pohon. Už jsme požádali o odklad startu."

Informační letáky z monitoru okamžitě zmizely a vystřídaly je kontrolní prvky. Makaren se zadíval na harmonogram umořování energetického dluhu a ihned si všiml, že křivka má mnohem strmější průběh. Znamenalo to, že pracuje jen fúzní část reaktoru a plynule vrací to, co kvantová polovina za ten půlrok vyrvala ze spárů falešného vakua.

"Přípravná fáze probíhala v pořádku," začal vysvětlovat Jim a ukazoval kapitánovi jednotlivé grafy, "ale najednou se kvantový reaktor zastavil a od té doby jede jen fúze."

"Mohla samočinně začít konsolidace?" zeptal se Makaren.

Technik zakroutil hlavou. "Ještě jsme měli rezervu nejméně na dva skoky."

Makaren se ušklíbl. "Museli jsme udělat chybu ve výpočtech. Doba mezi jednotlivými konsolidacemi se zkracuje, tak jak se pohon opotřebovává. Očividně jsme něco přehlédli."

"Nezdá se mi to," řekl Jim a ukázal na kontrolní prvky. "Všechno je v pořádku, není důvod, aby se spouštělo vyrovnávání. Prošel jsem výpočty, kapitáne. Chybu jsme neudělali."

Filip Makaren se opřel a rukou si nervózně přejížděl po tváři. "Co kotevní svorky?" zeptal se po chvíli.

"Bez problémů," řekl Jim a lehce se usmál. Před měsícem na Terronare se také reakce nechtěla rozeběhnout. Důvodem byl tenkrát rozbitý servomotor jedné kotevní svorky. Figaro zůstal připoutaný ke stanici, a kdyby odstartoval, mohl dojít ke katastrofě. Tomu ale mechanismy kvantového pohonu bránily - jestliže byla ohrožena návratnost vypůjčené energie, reakce nezapočala. Vesmír neměl rád porušování zákonů a kvantový pohon pracoval jen za velice přísných podmínek. "Prověřili jsme i kurz. V našem směru nejsou žádné lodě ani zbloudilé meteority."

Makaren se napřímil a pomalu vstal. "To může znamenat jen jediné," řekl, "jestliže je u nás vše v pořádku, musí být problém u Persea."

"Jak to myslíte, kapitáne?" nechápal Jim.

Makaren vykročil směrem ke dveřím. "Nemáme závadu na zařízení a ani z okolního prostředí nám nehrozí žádné nebezpečí. Motor by měl tedy běžet. Ale neběží. Takže jsme buď něco přehlédli, nebo nás čeká u Persea nějaké překvapení."

Prošli spojovací chodbou na můstek, kde dva zbývající členové posádky horečně testovali zařízení. Jim si sedl k hlavnímu terminálu a znovu se pustil do prověřování provozu v systému. Vesmír znal svoji budoucnost, takže teoreticky vzato ke kvantové katastrofě nemohlo dojít, protože by tím byla porušena symetrie a termodynamická rovnováha. Loď s kvantovým pohonem nemohla skočit na místo, kde jí hrozilo nějaké nebezpečí. Jelikož ve všem ale hrála důležitou roli pravděpodobnost, zůstávaly skulinky pro pochyby. Proto byly

kosmoporty stavěny daleko za oběžnými drahami obydlených planet, aby v případě havárie nebyly lidské kolonie ohroženy. Perseus, hvězdný přístav Sluneční soustavy, ke kterému Figaro mířil, byl až za oběžnou dráhou Saturnu.

Makaren si sedl do svého křesla a spojil se s letovou kontrolou.

"Jak to s vámi vypadá?" zeptal se dispečer.

"Stále nic," řekl Makaren. "Mám dotaz. Požádal ještě někdo o odklad startu?"

Dispečer něco natukal na klávesnici a zavrtěl hlavou.

"Kolik lodí letí k Perseovi?"

"V příštích dvaceti čtyřech hodinách sedm. Hvězda začne přípravy ke startu za nějakých pět hodin."

Makaren se zamyslel. "Můžete mi zjistit, jestli někdo u Terronare má stejné potíže jako my?"

"Chvíli to potrvá," řekl dispečer a zamračil se.

"Díky," Makaren se odpojil. Jestliže by nějaká loď u Terronare měla stejný problém, byl by to důkaz toho, že let k Perseovi není bezpečný.

Makaren si vzpomněl na další z případů, kdy je kvantový pohon uchránil před nebezpečím. Odlétali tenkrát z Persea sem na Fulgram, ale také jim vysadila kvantová aparatura. Start byl odložen, všechny systémy překontrolovány, ale nebyla objevena žádná závada. Když se po dvou hodinách pokusili motor znovu nastartovat, bez problémů naskočil. U Fulgramu pak zjistili, že kdyby odstartovali podle letového plánu, v místě výstupu ze skoku by se srazili s dosti velkým asteroidem, náhodně vyvrhnutým z Pásu.

"Jedna loď na Terronare mířící k Perseovi požádala o odklad startu kvůli nefunkčnímu pohonu," oznámil Maka-renovi za chvíli dispečer.

Makaren mu poděkoval, píchl si dávku komu a připojil se k datanetu.

Leika nebyla doma ani v kanceláři, a tak jí poslal textov-ku a odpojil se. Mírně se mu motala hlava, mimo kontext datanetu měl komunikační stimulátor spíše opačné účinky.

Vstal a opatrně přistoupil ke konzoli, u které Petrof kontroloval vyladění reaktoru.

"Dispečer mi řekl, že na Terronare má nějaká loď mířící k Perseovi stejné problémy."

Petrof vzhlédl od monitoru a zamračil se. "V tom případě se u Persea chystá něco dost velkého!"

"Volá vás Leika, kapitáne," řekl Jim Heathley od svého pultu.

Makaren přikývl a vrátil se do své kajuty.

"Co se děje?" vyzvíдалa jeho žena, sotva se připojil.

Kapitán se usmál. Spojení bylo čisté, přenosovou rychlost omezovala jen fantazie. "Chybíš mi," řekl.

"Voláš jen kvůli tomu?" zeptala se podrážděně.

Makaren se často nemohl rozhodnout, jestli je Leika tak chladná, nebo prostě jen pragmatická. "Nenaskočil nám reaktor, a jelikož je u nás vše v pořádku, nezbývá než připustit, že u Persea by nás čekalo nějaké nemilé překvapení. Chystám se změnit letový plán a vrátit se na Terronare."

"Ty ses zbláznil," zasyčela. "AT nám jde po krku. Jsme pozadu s pěti splátkami. Jestli dnes nedoletíte k Perseovi, můžeš se s Figarem rozloučit."

Pokrčil rameny. "Tohle není situace, v které bych měl na výběr."

"Prověřili jste všechno?"

"Jistě," řekl podrážděně. "Dispečink mi sdělil, že jedna loď u vás má stejné potíže. Jde o nějakou objektivní překážku, která brání lodím v odletu k Perseovi."

"To je nesmysl. Počkejte pár hodin a uvidíš, že motory naskočí. Zase to bude jen nějaký kus skály, křižující vaši trajektorii."

"Kéž bys měla pravdu," řekl Makaren.

"Filipe," řekla po chvíli měkce, "nemůžeme si dovolit to zboží na Persea nedodat. Copak to nechápeš?"

"Jistě, že to chápu," řekl otráveně. "Připrav se ale na to, že s největší pravděpodobností příští konsolidaci strávíme na Terronare."

Leika nesla jejich odloučení špatně a těch několik týdnů, které spolu do roka trávili, pro ni mnoho znamenalo. Když nebyli spolu, schovávala se za masku nekompromisního účetního. Za normálních okolností by tedy konsolidace na Terronare představovala ohromnou novinu. Ale s nákladovým prostorem plným zařízení pro pozemský trh, které muselo být nejpozději zítra dodáno na Persea, nepředstavovala vyhlídka téměř třítýdenní konsolidace nic lákavého.

Makaren se bez rozloučení odpojil. Čekal od Leiky oporu, pochopení a několik povzbudivých slov. Cítil se podvedený a malátnost z komu jeho náladě také nijak nepomohla.

Představa, že bude nucen se Figara vzdát a předat ho zpět Alfa Terronare, byla nepřijatelná. Jak mu Leika připomněla, byli hodně pozadu se splátkovým kalendářem, který sahal až do pět let vzdálené budoucnosti.

Makaren si povzdechl. Škoda, že se záležitosti lidí neřídí prostými zákony vesmíru. Nabízela se paralela s kvantovým pohonem - vesmír nebyl ochoten půjčit nikomu ani kvantum energie, pokud byla v budoucnosti návratnost prostředků ohrožena. Lidské instituce však, na rozdíl od vesmíru, nemohly tušit, jak bude umořování dluhu probíhat, a tak byly dějiny plné zkrachovalých podnikatelů. Mnohdy končících s kulkou v hlavě, napadlo kapitána.

Makaren se vrátil na můstek. Tázavě se podíval na Jima Heathleye, ale ten jen pokrčil rameny.

"Kapitáne," ozval se od řidičích pultu Petrof, "pokusil jsem se spojit s Perseem a zeptat se, co se u nich děje, ale nedostal jsem se skrz. Datanet je hluchý. Země je totálně odříznutá."

"Co to do prdele znamená?" neudržel se Makaren.

Jim Heathley přepojil na hlavní obrazovku zpravodajský kanál. Chvíli listoval programem, až narazil na zamračeného reportéra s obrázkem Persea a Země v pozadí.

"Před třiceti pěti minutami byly ohlášeny první případy

poruch kvantových motorů lodí mířících na stanici Perseus ve sluneční soustavě," deklamoval dramaticky muž na obrazovce. "Současně byla od datanetu odpojena celá SS enkláva. Z celého systému nepřicházejí žádné zprávy." Vedle reportéra se objevil starší muž a byl představen jako ředitel Institutu teoretické fyziky na Azraelovi.

"Ve sluneční soustavě se musí nyní odehrávat něco velice důležitého. Zároveň ještě není o výsledku celého děje rozhodnuto, proto k nám datanetem, zformovaným sítí kvantových spojek, neproudí žádné informace. Nevíme, jestli jde o něco zhoubného, či přínosného. Celý systém balancuje na hraně."

"Mohli byste se pokusit více přiblížit charakter toho procesu?" zeptal se redaktor.

"Nemohu než hádat. Možná se v této chvíli rozhoduje o tom, zda se Slunce promění v novu. V takovém případě by lodě samozřejmě nemohly směrem k Perseovi odstartovat. Na místě určení by je čekalo termonukleární peklo a posléze kvantový přechod, vedoucí až k degeneraci časoprostoru."

"Slunce je ale hvězda na hlavní posloupnosti."

"Ano, to je pravda, ale o novách toho víme málo na to, abychom tuto variantu mohli vyloučit."

"Změníme letový plán," řekl pomalu Makaren. "S dovolenou na Ganymédovi to vypadá špatně. Konsolidace proběhne opět na Terronare."

"Co bude se zbožím?" namítl Jim. "Neměli bychom počkat, jak se situace vyvine?"

"Kapitáne," ozval se znovu Petrof. "Něco mě napadlo."

Makaren ho gestem vybídl, ať pokračuje.

"Datanet sluneční soustavy je se zbytkem sítě spojen přes Persea. Nemusí tedy jít o žádný grandiózní výbuch supernovy. Něco se má stát přímo na stanici."

Makaren pokrčil rameny.

"Jestli mám pravdu, stačí změnit souřadnice skoku z oblasti Persea například k Jupiteru."

Kapitán přikývnul, to dávalo smysl. "Na něco jsi ale zapomněl," řekl, "ve vnitřních soustavách mají lodě s kvantovým pohonem zakázaný pohyb."

Petrof se ušklíbnul. "To, jestli mám pravdu, můžeme ověřit i bez provedení skoku."

Makaren dal Petrofovi zelenou. Asi za deset minut byly provedeny potřebné korelace a Jim Heathley vyladil umořo-vací harmonogram. Do půl hodiny se kvantová část reaktoru rozeběhla.

Makaren stál bezradně u hlavního počítače a usilovně přemýšlel. Měl dvě možnosti: letět domů na Terronare, porušit několik důležitých smluv a strávit konsolidací bouřlivou hádkou s Leikou, kterou by nejspíš ukončil rozchod. Alfa Terronare by mu odebrala Figara a nezbylo by mu nic. Druhou možnost představoval let k Jupiteru, do vnitřní oblasti pozemské Hegemonie, kde byl pohyb lodí Figarova typu zakázán.

Makaren bojoval s touhou počkat na rozuzlení v bezpečí domovského systému a s nutkáním nařídít skok a stát se tak přímým účastníkem celé záhady.

Možná v AT ještě chvíli počkají, napadlo ho, ale po zádech mu při tom přeběhl mráz. Při představě, že by musel loď odevzdat, se mu zatmělo před očima.

"Figaro letové kontrole," řekl chraplavě. "Odlet do deseti minut směr Perseus."

Dispečer zamumlal potvrzení jejich statutu a zeptal se Makarena, čím to, že jim reaktor nechtěl naskočit.

"Zapomněl jsem brknout ženě," řekl suše Makaren

a přerušil spojení.

Kotevní svorky povolily, odpojily se kabely pevného datového spojení a loď opustila dok. Makaren se zatajeným dechem pozoroval pulzující diagram energetické rovnováhy. Pokud se dalo věřit principům kvantové mechaniky, teď, když motory běžely, nehrozilo Figarovi žádné nebezpečí.

Začalo čerpání energie potřebné ke skoku a fúzní reaktor zůstal s vyrovnáváním pozadu. Objevily se známé umořo-vací křivky. Pak následoval intenzivní záblesk a chvilka nevolnosti, přecházející v nepříjemné mravenčení.

Loď opustila Fulgram a objevila se přibližně půl milionu kilometrů od ohromné masy planety Jupiter.

"Letová kontrola/" ozvalo se dřív, než se posádka Figara vzpamatovala z přechodu. "Vypněte manévrovací motory a připravte se na obsazení. Vstoupili jste nelegálně do vnitřní oblasti sluneční soustavy."

Trvalo dvě hodiny, než k nim dvě stíhačky ze základny na Ganymédu dorazily. Jejich let, který se na monitorech Figara jevil jako velice pomalý, posléze prudce kontrastoval s agresivitou komanda, které vtrhlo na palubu a všechny čtyři muže na palubě nekompromisně znehybnilo.

Na základně je předvedli před zamračeného důstojníka bezpečnosti a ten jim dlouho vysvětloval, které zákony a nařízení přesně porušili.

Makaren ho nechal domluvit a pak se prostě zeptal: "Co se děje na Perseovi?"

"Co máte na mysli?" nechápal důstojník, a tak mu Makaren v rychlosti popsal, co je přímělo ke skoku do zakázané oblasti.

Muž vše pozorně vyslechl, položil Makarenovi několik otázek, vzal si kom a napojil se na datanet.

Když se asi po patnácti minutách odpojil, zůstal nehybně sedět se zavřenýma očima.

"Přibližně před šesti hodinami byl kontakt s Perseem přerušen. Ve stejné době došlo ke ztrátě datanetového spojení s ostatními hvězdnými systémy," řekl unaveně. "Vyšetřovací tým z Marsu je na cestě a je zde očekáván během několika hodin. Než dorazí, budu vás muset zbavit svobody pohybu."

Posádka Figara byla odvedena o několik podlaží níže a zavřena do místnosti, sloužící jako sklad materiálu. Posadili se na krabice plné kancelářských potřeb.

"Nikdy jsem nepochopil, proč tady tak striktně dodržují zákaz pohybu kvantových lodí uvnitř soustavy," řekl Timo-ty McHull, nejmladší člen posádky.

"Země prožila dost bouřlivé mládí a na stará kolena je mírně konzervativní," řekl Petrof.

"Spíš paranoidní," přisadil si Heathley.

"Pravda je ovšem taková," pokračoval Petrof, "že při testování prvních kvantových reaktorů celé zařízení na Sibiři vyletělo do povětří. Zbyla tam jen dosti ošklivá jízva, zřetelně viditelná z vesmíru. Od té doby se pozemšťané kvantových pohonů bojí jako čert kříže, a když se k tomu připočítá obava, že by celý systém mohli zneužít teroristé, nenf se čemu divit, že je Perseus daleko za orbitou Saturnu."

"Jak to, že to explodovalo?" nechápal Tim.

"Souhra tolika nešťastných náhod, že tomu ani vesmír sám nevěřil," řekl tajemně Petrof.

"Byl to prostě Černobyl," podotkl Jim Heathley.

"Co je to?"

"Nehoda, která se vymyká lidskému chápání a zákonům pravděpodobnosti," vysvětlil Makaren.

Asi po půl hodině jim dokonce přinesli trochu jídla a pití.

"Místní obyvatelstvo je přívětivé," podotkl Petrof. "Nedivím se, že je Ganymédes oblíbenou destinací turistů."

Makaren musel svůj příběh majorovi Kirmanovi několikrát zopakovat. Nebylo to tím, že by snad velitel vyšetřovacího týmu byl nechápavý, chtěl jen znát souvislosti a podrobnosti.

"Dobře," přikývnul, když Makaren domluvil. "Takže i v ostatních systémech měly lodě potíže se startem. Co vás vedlo k nápadu skočit k Jupiteru?"

"No, to napadlo vlastně Petrofa," řekl kapitán.

Major se na muže otočil a čekal.

"Na zpravodajském kanálu hovořili o tom, že příčinou, proč nemohou lodě k Perseovi odletět, je nějaký kritický proces, odehrávající se ve sluneční soustavě. Mě ale napadlo, že nemusí jít o globální problém celého systému, ale o nějaké trable přímo na Perseovi, zvláště když jsem si uvědomil, že přes stanici je soustava spojená se zbytkem data-netu."

"A my jsme se nutně potřebovali na Persea dostat," připomněl Makaren finanční stránku věci.

"Fajn," přikývnul major a podíval se do poznámek. "Na Persea se dostanete," řekl po chvíli. "Jelikož je vaše lod nejrychlejší plavidlo v systému, hodlám ho použít k přepravě vyšetřovacího týmu na stanici."

"Ale...", pokusil se protestovat Makaren.

"Máte dvě možnosti," řekl major a zatvářil se jako zběhlý obchodník. "Buď zůstanete na Ganymédu ve vazbě pro porušení zákona, nebo mě a můj tým bez debat na Persea odvezete."

Místnost v suterénu sice nebyla tak nepohodlná, ale od hotelových pokojů v Korhamu se lišila způsobem, který Makarena a jeho posádku lehce přinutil spolupracovat.

Kirman a jeho komando se nalodili s hromadou vybavení a Figaro opustil orbitu.

"Měl bych vám asi říci ještě jednu věc," řekl Makaren, když spolu s majorem sledovali přípravu na vnítrosystémový skok. "Motory jedou na doraz. Tento skok je poslední před nutnou konsolidací."

Major přikývl.

"Dluhy se musí splatit," zamumlal Petrof od své konzole.

"Za námi poletí vojenská loď. Na cestu zpět vás nebudu potřebovat," řekl Kirman.

"Kapitán to zmínil proto, že by se nám potom odvoz zpět na Ganymédes docela hodil," řekl vesele Jim.

Kirman ho zpražil pohledem, ale mlčel.

"Jednu věc nechápu," řekl Makaren, když viděl, že se reaktor znovu rozjíždí. "Jak to, že odsud nemáme s letem k Perseovi žádné potíže?"

"Musí se to týkat jen extrastelárních skoků," řekl Petrof.

Figaro provedl skok a k Perseovi se přibližoval pod slepým úhlem. Majorovo mužstvo obsadilo můstek, prohlíželi si plán stanice a na poslední chvíli upravovali plán přepadu. Chtěli odeslat zprávu na Ganymédes, ale vysílač na Perseovi nebyl přístupný a Kirman nechtěl riskovat tím, že by se pokoušeli do systému nabourat.

Makaren pozoroval známou siluetu, trsy přechodových komor a manipulačních ramen. Na první pohled bylo zřejmé, že něco není v pořádku. Stanice, která obvykle sršela činností, byla mrtvá, bez pohybu.

"Co vnítrosystémová doprava?" zeptal se kapitán majora.

"Krátkce před ztrátou spojem z Persea přišel poplachový signál. Z bezpečnostních důvodů byly všechny lety na stanici zastaveny," odpověděl Kirman a zamračil se.

"Schrodingerova kočka," řekl Jim při pohledu na Persea. "Stačí otevřít víko."

Jelikož nikdo netušil, co se na stanici děje, nenechal Kirman Tima spojit se s letovou kontrolou. Přibližovací manévry i samotné zakotvení provedli manuálně.

Vojáci se oblékli do bojových skafandrů a zamířili k přechodové komoře. Major Makarenovi nařídil, ať zůstanou na palubě.

Komando zmizelo, ale Kirman se po chvíli ohlásil: "Kapitáne, něco je ve vzduchu, také si pro jistotu oblékněte skafandry."

"Co tím myslel, že je něco ve vzduchu?" zeptal se Tim.

"Nějaký plyn," pokrčil rameny Petrof. "Noční můra každé vesmírné stanice." Oblékli si skafandry.

"Myslíte, že jde o nějaký teroristický útok?"

Makaren přikývnul.

"Kdo?"

Chvíli bylo ticho, načež Jim Heathley pomalu řekl: "Jádro."

Všichni se na něj vystrašeně podívali. Jádro byla mili-tantní frakce Hnutí za nezávislost Terronare. Za posledních pět let spáchalo několik desítek atentátů na civilní i armádní cíle a požadovalo absolutní suverenitu svého domovského systému.

"Měli bychom zmizet," navrhnul Petrof.

"Zapomínáš, že jsme na hranici kapacity motorů. Čeká nás konsolidace."

"Tři týdny na Ganymédu," řekl trpce Jim.

Ozvalo se hluboké hučení přechodové komory.

Za chvíli do spojovací chodby vstoupili dva muži v lehkých skafandrech, ozbrojení krátkými puškami.

Pohybovali se tiše. Jeden zamířil do obytné části, druhý na můstek.

Loď byla prázdná.

Když se opět sešli ve spojovací chodbě, jeden z nich řekl: "Vzadu je uzavřená propust, pravděpodobně do nákladového prostoru."

Otevřít průchod netrvalo dlouho. Terminál byl sice zakódovaný, ale druhý muž ho pomocí svého komunikátoru, napojeného na centrální počítač Persea, rychle odblokoval.

Rozsvítily se malé reflektory na stěnách. Nákladový prostor by ohromný a zaplněný kontejnery a přepravními boxy. Oba muži opatrně vešli, rozdělili se a pomalu postupovali vpřed. Dveře se za nimi automaticky uzavřely.

Někdy v tu chvíli znovu zahučela přechodová komora a do spojovací chodby vtrhla posádka Figara. Makaren odběhl k propusti do nákladového prostoru a spěšně vypnul přívod energie. Opřel se o stěnu a cítil, jak se mu třesou kolena.

Jakmile slyšeli, že někdo vstoupil do přechodové komory, opustili loď nákladní propustí a po povrchu stanice přešli k vedlejší servisní komoře. Loď předávala Makarenovi do jeho komunikátoru informace o pohybu vetřelců, a jakmile oba vstoupili do nákladového prostoru, nebylo nic jedno-duššího, než je v něm uvěznit. Ať už měli jakékoli zbraně, kompozitem pláště se ven prostřílet nemohli.

"Co teď?" zeptal se Tim McMull a z jeho třesoucího hlasu bylo znát, že má strach. "O tom, že jde o teroristický útok, nemůže být pochyb."

"Vědí, že jsme přistáli," řekl Petrof. "Teď vše záleží na Kirmanovi a jeho chlapech."

"Kirmanovo komando ale není žádný protiteroristický oddíl," připomněl Makaren a jeho hlas zněl unaveně.

Petrof se ušklíbnul. "Nemůže to ale být žádný zelenáč. Tady žijí podezřívaví lidé."

Makaren přikývnul. Odešli na můstek a na monitor vyvolali plánek Persea.

"Je to šílené," řekl Jim, když se plánek aktualizoval a ukázaly se obsazené přechodové komory a nákladní doky. "Představte si tu škodu, kterou každou sekundu zastavení provozu generuje."

"O to jim přeci jde. Mohou Zemi docela slušně vydírat. Když jim jejich podmínky nesplní, stačí Persea vyhodit do povětří a ekonomika sluneční soustavy se položí."

"Trvalo by jim nejméně pět let, než by vybudovali adekvátní náhradu. Uvnitř systému nemají pro nákladní lodě s kvantovým pohonem žádná kompatibilní přístaviště," souhlasil Makaren.

"To by přeci nesrazilo jen ekonomiku Země," podotknul Tim McMull. "Odnesly by to všechny systémy."

"Myslíte, že ten plyn venku je jedovatý, nebo jen omamný?" zeptal se Petrof.

Makaren se zamračil. Na Perseovi mohlo být okolo dvaceti tisíc lidí. Pokud byl ten plyn jedovatý, nacházeli se na jednom z největších hřbitovů ve vesmíru.

"Musíme něco podniknout," řekl Makaren. "Jestliže se jim ti dva ve skladu neohlásí, pošlou další."

"Můžeme zablokovat komoru a nikdo se k nám nedostane," navrhnul Jim.

"Co sednout na jinou loď a zmizet?" nadhodil Petrof. "Venku jich jsou desítky."

"Ať už jsou jejich plány jakkoli dokonalé, nemohli počítat s námi," přešel kapitán Petrofovu poznámku. "Naši další výhodou je, že jsme na život ve vesmíru zvyklí, na rozdíl od těch maníků z Jádra."

Tim se na Makarena ustrašeně podíval. "Na co narážíte, kapitáne?"

Kapitán se posadil k počítači. "Kirman se nemohl napojit na síť Persea. Protože nevěděl, proti komu stojí, nemohl riskovat, že by si pokusu o průnik na můstku všimli. My ale máme na Perseovi vlastní schránky," řekl Makaren a připojil se ke staniční síti. Ostatní se po sobě podívali, sedli si ke svým terminálům a pustili se do práce.

"Petrofe," řekl kapitán, "zjisti, kolik jich tady je. Jíme, ty se pokus spojit s Kirmanem a ty, Time, zkus přijít na to, proč k Perseovi nikdo nemůže skočit."

Asi čtvrt hodiny bylo na můstku Figara ticho. Pak se ozval Petrof: "Čtyřicet sedm plus ti dva v nákladovém prostoru. Tedy pokud jsou všichni napojeni na síť."

"Čtyřicet sedm," řekl rezignovaně Makaren. Zdálo se, že Kirmanovo desetičlenné komando nemá proti takové přesile šanci.

"A dva se blíží po hlavní spojce k nám."

"Time?" zeptal se Makaren, ale mladík zavrtěl hlavou stejně tak jako Heathley.

"Nic, kapitáne."

"Musíme zmizet," přikázal Makaren a jako první se zvedl.

"Neměli bychom nějak neutralizovat ty dva?" zeptal se Petrof.

"Na to nemáme čas," odpověděl Makaren.

Opustili loď a vydali se vstříc nevídané návštěvě. Nervózně se plížili chodbami a mířili k úzké chodbě mezi hlavní spojkou a jejich částí stanice. Po několika metrech narazili na první těla.

Muži a ženy leželi v pokroucených polohách na zemi.

"Dýchají," řekl Tim a bylo znát, že se mu ulevilo.

Opatrně přesunuli několik těl a ukryli se do výklenků u výtahů a čekali.

Asi za pět minut se ozvalo nespokojené mumlání, jak se oba příchozí začali v úzké chodbě nemotorně vyhýbat nehybným tělům. Když se objevili na konci chodby, posádka Figara se na ně vrhla. Bylo jasné, že v boji muže proti muži by proti vojákům Jádra neobstáli, ale využili přesily a momentu překvapení a podařilo se jim odklopit hlavy protivníků, načež se oba skáceli k zemi.

Petrof s Makarenem je odzbrojili. Vzali jim i komunikační, ale neznali přístupové kódy, a tak jim k ničemu nebyly.

Tim se postavil ke zdi a jeho tvář byla za štítem skafandru mrtvolně bledá. Makaren k němu přistoupil a položil mu ruku na rameno.

"Jsem v pořádku," řekl Tim a mdle se usmál.

"Museli to plánovat pěkně dlouho. Víte, kolik bezpečnostních protokolů museli porušit?" řekl pomalu Jim Heathley. Znělo to jako uznání dobře vykonané práce.

"Několik členů Jádra jistě infiltrovalo do posádky Persea," řekl Petrof.

"Vypadá to, jako bys s nimi sympatizoval," řekl ostře Makaren.

Jim chvíli mlčel. "A co vy, kapitáne?"

Makaren se zamyslel. Daně, které platil do federální pokladny a které později mířily většinou na Zemi, se mu samozřejmě nezamlouvaly.

"Neměli bychom si ujasnit, na čí stranu se postavíme?" zeptal se Jim. "Jsme taky z Terronare."

"Nesmysl," řekl po chvíli Makaren a ukázal na ležící těla. "V tomhle já nejedu."

Jim neznatelně přikývl, ale atmosféra zůstala napjatá.

"Nechme politiku stranou," řekl kapitán. "Volby jsou až za dva roky, do té doby bychom se měli řídit programem vlády, v které mají separatisté jen několik hlasů."

"Kecy," řekl polohlasně Jim.

Petrof k němu přistoupil a pěstí ho uhodil do prsou. "Co je s tebou, Jíme?" vykřikl chraplavě.

Jim zavrával, ale neupadl. "Mám strach," řekl a sklonil hlavu. "Když se dobrovolně vzdáme a přidáme se na jejich stranu, nic se nám nestane."

"Jsou to teroristi," řekl Tim a udělal několik pomalých kroků směrem k Jimovi. Chytil ho za ruku a podíval se mu do očí. "Neřekl bych, že je bude zajímat, že jsme jejich krajané."

"Pojďte," řekl Makaren a vykročil směrem k servisním chodbám. "Dvakrát nám to vyšlo, potřetí už takové štěstí mít nemusíme."

Vyhýbali se výtahům a propustím. Pokud to jen šlo, neo-tevírali žádné dveře a snažili se vzhledem ke stanici chovat absolutně neutrálně. Jedině to jim mohlo zaručit, že zůstanou nezpozorováni.

Jim se držel vzadu a Petrof se po něm nervózně ohlížel.

Makaren se mračil a bylo znát, že usilovně přemýšlí.

"Co máte v plánu, kapitáne?" zeptal se Tim.

"To, že jsme tady," řekl kapitán, "vzhledem ke kvantovému determinismu znamená, že stanice v nejbližších třech týdnech neexploduje. Všechny lodě na Perseovi jsou ve stádiu splácení energetického dluhu, a dokud nebude splaceno poslední kvantum energie, s Perseem se nic nestane." Kapitán se odmlčel.

"Takže?" pobídl ho netrpělivě Tim.

"Nebezpečí tedy číhá ve skokovém sektoru. Mám za to, že teroristé do příletové zóny namířili řízené střely, které

mají zaútočit na přilétající lodě. To samotné stačí k tomu, aby k Perseovi nikdo nemohl odstartovat."

"To je možné!" vykřikl Petrof. "A datanet odpojili ručně."

"Doted zajišťovali Persea proti nevhodným návštěvníkům. Další fáze je nasnadě: pokusí se spojit se Zemí a předloží svá ultimáta."

Odněkud z dálky se ozvala střelba.

"Kirman," hlesnul Tim.

"Rychle," přikázal Makaren a přidal do kroku.

Strojovnu hlídali tři muži. Dva z nich Makaren s Petro-fem rychle vyřídili, ale třetí se ukryl za nějaké zařízení a pak proklouznul do místnosti za strojovnou. Naštěstí jeho komunikátor zůstal ležet na terminálu, u kterého ho překvapili střelbou, a tak nemohl zavolat posily či způsobit poplach.

Makaren se pokusil za ním do místnosti proniknout, ale muž byl dobrý střelec, a tak se kapitán musel stáhnout. Ukázal Petrof o ví, ať se pokusí ke dveřím přiblížit z druhé strany.

Tim sebral zneškodněným mužům zbraně, jednu hodil Jimovi a sám se snažil krýt Petrofa.

Nakonec se ale kapitánovi podařilo přeběhnout na druhou stranu strojovny k terminálu a nařídil počítači, aby muže odříznul zablokováním dveří.

"Pozor!" vykřikl v tu chvíli Jim.

Do strojovny vběhli další dva muži a jeden z nich trefil Tima McHulla do boku. Tim se zlomil v pase, udeřil hlavou do konzole a upadl.

Petrof chraplavě vykřikl a několikrát za sebou rychle vypálil. Druhého muže dostal Makaren, načež zablokoval i hlavní dveře do strojovny.

"Time?" hlesnul Jim Heathley, když se sklonil nad zhrou-

ceným tělem. "Time?"

Z chodby k nim tlumeně doléhala střelba.

"Jíme," ozval se kapitán Makaren. "Otoč stanici o sto osmdesát stupňů!"

Jim se ani nehnul a zíral na zraněného přítele, kterého již dřavý skafandr nechránil před účinky plynu.

"Petrofe," pokračoval kapitán v udílení rozkazů, "pokus se aktivovat datanet a pošli do ostatních systémů zprávu o tom, co se tady děje."

Petrof si píchnul kom a připojil se k počítači.

Z chodby se někdo začal do strojovny dobývat. Zablockované dveře se otřásly výbuchem, ale vydržely. Makaren nervózně projížděl ovládání, až se mu podařilo spustit bezpečnostní přepážku. Ozval se další výbuch, ale duranitový kompozit se ani nehnul.

Kapitán odešel k Jimovi a uchopil ho za ramena. "Já se o něj postarám," řekl. "Otoč stanici."

Jim se pomalu narovnal a odešel ke konzoli.

Makaren začal bezvládné tělo vyprošťovat ze skafandru. Rána naštěstí nebyla hluboká. Našel lékárníčku a zranění Timovi obvázal.

"Jsme v pohybu," řekl za chvíli Jim a odpojil se od konzole. "Do půl hodiny bude stanice otočená na druhou stranu."

Makaren netrpělivě přecházel po místnosti a sledoval Petrofa. Tomu se na několik minut datanet podařilo zpřístupnit, ale po chvíli bylo spojení opět přerušeno. Nicméně to stačilo k tomu, aby předal do ostatních systémů zprávu o situaci na stanici.

Pak několikrát zablikala světla a nastala tma.

"Petrofe?" hlesnul Makaren.

"Udělal jsem, co jsem mohl," řekl Petrof.

V temnotě strojovny se rozsvítily tři svítílny.

"Jak je na tom?" zeptal se Jim a kývnul hlavou směrem k Timovi.

"Dobře," řekl neutrálně Makaren.

"Vydrží to? Určitě se přerušila cirkulace vzduchu," podotkl Petrof.

Kapitán pokrčil rameny.

Chvíli bylo ticho.

"Co motory?" zeptal se kapitán.

"Snažili se strojovnu propojit s můstkem, ale vyrušili jsme je. Motory mají vlastní zdroj energie, z můstku je nemůžou vypnout," řekl Jim. "A pokud někoho nenapadne zkontrolovat polohu hvězd, tak ani nepoznají, že se stanice otáčí."

Nastalo tíživé ticho. Jim se postavil a chvíli nervózně přecházel po strojovně. "Kdyby všechny lodě dostali do bezpečné vzdálenosti, mohli by Persea vyhodit do vzduchu," řekl z ničeho nic.

"Nemysli na to," řekl Makaren.

"Jak na to nemám myslet," vzlyknul Jim.

"Musíme doufat, že je Kirman zaměstná do té doby, než přiletí posily z ostatních systémů."

"Pokud jste měl s těmi raketami zaměřenými na skokovou zónu pravdu, kapitáne," řekl Jim a ostře se na Makare-na podíval.

Z chodby k nim proniklo houkání poplachové sirény. Někde hrozilo nebezpečí dekomprese.

"Perseus dostává zabrat," řekl Petrof.

Nikdo na jeho poznámku nereagoval. Mlčky seděli, každý ztracený ve svých myšlenkách.

Asi po třech hodinách světla ve strojovně opět obživla a pomalu naskočily i terminály.

Makaren otevřel oči a pokusil se narovnat. Bolelo ho za krkem. Přistoupil k přepážce a zaposlouchal se. Střelba už se neozývala.

Přidal se k němu Petrof a po chvíli řekl: "Vypadá to dobře."

Otevřeli propust a vystoupili na chodbu.

Zhroucené lidské postavy byly stále na svých místech. Ostění bylo ale zdeformované výbuchem a o kus dál ležela tři nehybná těla ve skafandrech. V jednom poznali příslušníka Kirmanova mužstva.

Zvláštní ticho, kterého si při vstupu na palubu Persea všimli, vystřídala pestrá škála zvuků.

Opatrně nadzvedli Tima a na hlavní spojce se přidali ke skupinkám lidí ve skafandrech s červeným křížem, kteří na nákladních vozících odváželi omámená těla na ošetřovny a do hal, do kterých se pumpoval již vyčištěný vzduch.

S majorem Kirmanem se viděli až o mnoho hodin později, když se unavení a polámaní z věčného ohýbání a tahání malátných těl vraceli na svou loď.

Skafandr měl postříkaný krví a kulhal.

"To je blázinec," unaveně se usmál a odvedl je do jídelny, kde už byl vzduch vyčištěný, a tak si mohli odklopit hledí.

"Nikdo ke stanici nemohl, protože na ni namontovali baterii messerů," řekl major později u vývaru neurčitě chuti, "a namířili ji do skokové zóny."

"Už vidím ty reklamy," řekl Makaren. "Řízené střely firmy Messer - a svět se přestane točit"

Jim Heathley si kapitána zkoumavě prohlížel a v jeho pohledu byl znát obdiv.

"Pak se ale z nějakých zatím neobjasněných příčin stanice otočila a vztažná soustava zaměřovačích systémů těch

raket vzala za své." Major se zamračil, když si všiml jejich zvláštních úsměvů. "Měli jsme ohromné štěstí. Překvapili jsme je, když ještě neměli stanici plně pod kontrolou. Nebýt vás, všechno jim klaplo. Na útok z vnitřní oblasti nebyli připraveni. Konvenční lodě by se ke stanici nikdy nedostaly tak rychle."

"A potom se do systému nahrnuly lodě netrpělivých obchodníků a turistů," řekl Petrof.

Major přikývnul. "A taky vojáků. Přiletělo několik čet z Fulgramu a Terronare a do dvou hodin byli teroristé zpacifikováni."

"V nákladovém prostoru Figara jsou další dva," řekl Petrof.

"A ve strojovně je zavřený ještě jeden," doplnil Jim Heathley.

Kirman pomalu zvedl komunikátor, a zatímco udílel rozkazy, očima nepřestal posádku Figara sledovat. Začínal mít zvláštní pocit, že je nemůže ničím překvapit. "Byli z Jádra," pokusil se poté o poslední výpad. Když nijak nereagovali, snědl několik soust a zeptal se: "Kde je vlastně pan McHull?"

Druhý den již zastihl Persea ve víceméně normálním stavu. Po chodbách se jen ploužily mátožné postavy a nezúčastněný pozorovatel by mohl nabýt dojmu, že se všichni zúčastnili nějakého divokého večírku s přemírou drog.

Kapitán Makaren předal dokumentaci zboží obchodnímu zástupci jedné pozemské korporace a potvrdil převzetí finančních prostředků. Nákladový dok Figara byl prázdný, před několika hodinami byla spuštěna konsolidace.

Jeho posádka nasedla na vnítrosystémovou loď mířící ke Ganymédu a sledovala zmenšující se stanici. Všichni mlčeli a jen bledý a opuchlý Tim McHull se mírně usmíval svými fialovými rty.

Perseus byl doslova obsypaný kosmickými plavidly snad všech myslitelných druhů a typů.

"Tomu tedy říkám osvoboditelská armáda," řekl Petrof ironicky. "Tlupa kocábek, která Zemi zachránila právo na předsednictví v radě Federace."

"Spontánní ukázka lidské soudržnosti v době krize," řekl vážně Makaren a snažil se lokalizovat Figara, ale nepodařilo se mu to. Když si všiml dosud nedemontovaných řízených střel, ukotvených v odpalovacích zařízeních na povrchu stanice, žaludek se mu nepříjemně stáhnul.

Leika byla vzrušená, oči jí zářily. Její chlad byl ten tam.

"Ani nedostaneme pokutu za porušení zákazu vstupu do vnitřní oblasti soustavy," řekl Makaren.

"Neumíš si představit, jak jsem se bála, když oznámili, že Perseus obsadili teroristé z Jádra. Policie ihned udělala zátah a zatkla několik jejich členů. Chvilí to tady vypadalo na občanskou válku. Teď jsou ulice plné lidí protestujících proti Hnutí."

"Všichni jsou rozhořčení a hlas lidu je jednotný."

"Ano," přehlédla Leika sarkastický osten. "Jsem zvědavá, jak dlouho to vydrží."

"Ne déle než do příštích voleb," odhadl Makaren. "Co AT?"

"Doplatila jsem tři splátky, takže se trochu uklidnili," řekla. "Jaké je to na Ganymédu?"

"Nádhera, mají tady široké spektrum možností ubytování," zasmál se Makaren.

Večer se svými přáteli odešel do lázní, kde po hlavy ponoření v bahně
přemýšleli o tom, jaké by to bylo, kdyby se přidali na stranu Jádra.
ilustroval K. Jerie